

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 273/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. Er 71/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. marca 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“ alebo v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 71/2001 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti z 18. februára 2016 okrem iného uvádza:

„Na základe návrhu oprávneného, [REDAKOVANÉ]... na vykonanie exekúcie... sa začalo exekučné konanie, pričom účastníkom na strane oprávneného je [REDAKOVANÉ] a na strane povinného sú účastníkmi konania [REDAKOVANÉ]

Dňa 15.12.2010 postúpila [REDAKOVANÉ] sťažovateľovi, spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o... pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní.

Z dôvodu postúpenia pohľadávky sťažovateľ ako nový veriteľ dňa 1.3.2013 zaslal Okresnému súdu Levice návrh na zmenu účastníka konania.

Dňa 6.5.2013 Okresný súd... vyhovel návrhu sťažovateľa v celom rozsahu a... pripustil zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného tak, že namiesto [REDAKOVANÉ] vstúpil do konania na strane oprávneného sťažovateľ...“

3. Predmetné uznesenie okresného súdu však podľa sťažovateľky dosiaľ nie je právoplatné, preto podala 5. júna 2014 predsedovi okresného súdu aj sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, avšak k náprave stále nedošlo.

4. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že okresný súd v predmetnom konaní porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu v uvedenom konaní konať bez zbytočných prietahov a súčasne požaduje priznať finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a úhradu trov konania sume 362,60 €.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane vyslovuje, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Z čl. 127 ods. 1 ústavy možno vyvodiť, že sťažovateľ musí namietať porušenie svojich základných práv, a zároveň v spojitosti s konkrétnym konaním pred všeobecným súdom, resp. iným orgánom verejnej moci, čo prichádza do úvahy iba za predpokladu, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už účastníkom tohto konania, teda konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (m. m. II. ÚS 3/05, III. ÚS 464/2010, III. ÚS 281/2012, IV. ÚS 295/2013).

8. Sťažovateľka namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd vedie pod sp. zn. Er 71/2001 exekučné konanie, ktorého účastníkmi sú [REDAKOVANÉ], v procesnom postavení oprávnenej, a fyzické osoby v procesnom postavení povinných (pozri bod 2).

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 15. decembra 2010 postúpila [REDAKOVANÉ], pohľadávku, ktorá je predmetom napadnutého exekučného konania sťažovateľke. Z tohto dôvodu zaslal súdny exekútor okresnému súdu návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávnenej. Okresný súd o návrhu súdneho exekútora rozhodol uznesením zo 6. mája 2013, avšak predmetné uznesenie dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť pre prekážky v doručovaní jednému z povinných osôb.

11. Podľa § 37 ods. 1 prvej vety zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon.

12. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

13. Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia. Podľa § 37 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

14. Podľa § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

15. Na základe citovaných ustanovení Exekučného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku možno konštatovať, že sťažovateľka nie je ešte účastníčkou napadnutého exekučného konania, pretože ako sama uvádza v sťažnosti, okresný súd dosiaľ právoplatne nerozhodol o návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka na strane oprávneného z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorej vymoženie je predmetom napadnutého konania.

16. Na základe uvedeného ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (I. ÚS 589/2014, I. ÚS 136/2016, I. ÚS 168/2016 a II. ÚS 270/2016).

17. Po odmietnutí sťažnosti bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite jej sťažnosti.

18. Ústavný súd aj v tejto veci s poľutovaním konštatuje, že v tomto prípade sa nenaplnil zmysel a očakávanie zákonodarcu, ktorým stanovil nutnosť zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom s nádejou, že advokátsky primus zamedzí bezúčelovému podávaniu ústavných sťažností, aby ústavný súd nebol zahlcovaný bezdôvodnými podaniami, ktorých spracovanie mu bráni venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť či dokonca aj jeho zásah. Ide teda o neprofesionálny výkon advokácie, a to buď pre neznalosť procesných predpisov, alebo o snahu advokáta získať odmenu bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, čo ústavný súd považuje za porušenie buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2016